

Bruxelles, den 19.11.2013
COM(2013) 794 final

2013/0403 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 af 11. juli 2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure

{SWD(2013) 459 final}
{SWD(2013) 460 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

1.1. Generel baggrund for forslaget

Forordning (EF) nr. 861/2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure blev vedtaget den 11. juli 2007¹ med henblik på at give bedre adgang til retlige prøvelse gennem forenklet og hurtig afgørelse af grænseoverskridende tvister om mindre krav samt mindske omkostningerne i forbindelse hermed. Forordningen sigtede desuden mod at lette fuldbyrdelsen ved at fjerne behovet for mellemliggende procedurer (*eksekvaturprocedurer*) med henblik på anerkendelse og fuldbyrdelse i en anden medlemsstat end den, hvor retsafgørelsen er truffet.

Med forordningen blev der indført en alternativ procedure til at supplere de procedurer, der allerede findes i medlemsstaternes lovgivning vedrørende grænseoverskridende tvister om krav på højst 2 000 EUR. Forordningen er blevet anvendt i EU (undtagen Danmark) siden den 1. januar 2009. Proceduren foregår i princippet skriftligt med udgangspunkt i standardformularer og er underlagt stramme frister. Der er ingen forpligtelse til at lade sig repræsentere ved en advokat, og det foretrækkes, at al kommunikation foregår elektronisk. Endvidere skal den tabende part udelukkende dække den vindende parts sagsomkostninger, hvis de står i rimeligt forhold til kravets værdi. Proceduren kan anvendes af både forbrugere og virksomheder, der er involveret i grænseoverskridende transaktioner i EU, til at få adgang til domstolsprøvelse og udøve deres rettigheder.

I henhold til artikel 28 i forordningen skal Kommissionen senest den 1. januar 2014 forelægge Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en udførlig rapport om anvendelsen af forordningen, herunder navnlig om den fastsatte beløbsgrænse på 2 000 EUR. Rapporten ledsages om nødvendigt af forslag til ændringer.

1.2. Behov for revision af den europæiske småkravsprocedure

I en tid, hvor Den Europæiske Union befinder sig i den største økonomiske krise nogensinde, er effektiviteten af retssystemerne i EU blevet en afgørende faktor til støtte af den økonomiske aktivitet². Et af tiltagene til at sikre mere effektive retssystemer i EU vedrører revisionen af forordningen om indførelse af en europæisk småkravsprocedure.

Forordningen blev vedtaget i erkendelse af, at problemerne i forbindelse med en ineffektiv behandling af tvister af mindre krav forstærkes, når de foregår på tværs af EU-medlemsstaternes grænser. I sådanne situationer opstår der yderligere problemer, f.eks. parternes manglende kendskab til udenlandske regler og domstolsprocedurer, øget behov for oversættelse og tolkning samt behovet for at rejse til udlandet i forbindelse med retsmøder. Som følge af den øgede handel på tværs af grænserne i EU i de seneste år og i betragtning af den forventede stigning i de kommende år bliver det stadig mere nødvendigt at indføre effektive ordninger for tvistbilæggelse med henblik på at støtte den økonomiske aktivitet.

Indførelsen af standardformularer og gratis bistand til parterne med at udfylde formularerne har givet retterne mulighed for at behandle anmodningerne via en skriftlig procedure, så der ikke er behov for at rejse i forbindelse med retsmøder (undtagen i særlige tilfælde, hvor der

¹ I henhold til traktaten om Den Europæiske Union skal Den Europæiske Union "give borgerne et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed uden indre grænser, hvor der er fri bevægelighed for personer". For at oprette et sådant område skal Den Europæiske Union etablere et retligt samarbejde om civilretlige spørgsmål, der har grænseoverskridende virkninger.

² EU's resultattavle for retsområdet kan findes på http://ec.europa.eu/justice/effective-justice/scoreboard/index_en.htm.

ikke kan afsiges en retsafgørelse på baggrund af det skriftlige bevismateriale) eller for repræsentation ved en advokat. Forordningen tilskynder desuden retterne til at anvende midler til fjernkommunikation til at modtage anmodningsformularer og tilrettelægge retsmøder. Den endelige retsafgørelse anerkendes og fuldbyrdes uden yderligere mellemliggende procedurer i alle medlemsstater³.

Til trods for de fordele denne procedure kan bringe i form af færre omkostninger og hurtigere behandling af grænseoverskridende tvister vedrørende småkrav, er den stadig forholdsvis ukendt og anvendes forholdsvis sjældent, selv om forordningen har været i kraft i flere år, Europa-Parlamentet erklærede i en beslutning i 2011⁴, at indsatsen bør øges for så vidt angår retssikkerhed, sprogbarrierer og gennemskelighed i forbindelse med retssager. Det opfordrede Kommissionen til at gøre forbrugere og virksomheder mere opmærksomme på de eksisterende lovgivningsmæssige instrumenter, f.eks. den europæiske småkravsprocedure. Interesserede parter blandt forbrugere og erhvervslivet, navnlig SMV'er, har også påpeget, at forordningen bør forbedres, så de har større gavn af den. Medlemsstaterne har også udpeget visse mangler i den nuværende forordning, som der bør rettes op på.

Problemerne skyldes hovedsageligt mangler i de aktuelle regler, f.eks. det begrænsede anvendelsesområde i forbindelse med den lave beløbsgrænse og grænseoverskridende dækning samt den stadigt meget besværlige, omkostningstunge og langvarige procedure, som ikke afspejler de teknologiske fremskridt, der er opnået i medlemsstaternes retssystemer, siden forordningen blev vedtaget. Selv når problemerne er relateret til manglende gennemførelse af de nuværende regler, hvilket til en vis grad gælder manglen på gennemsigtighed, må det erkendes, at forordningens bestemmelser ikke altid er helt tydelige. For at imødegå problemerne i forbindelse med det manglende kendskab til proceduren har Europa-Kommissionen allerede iværksat flere aktioner, bl.a. en række tematiske seminarer i medlemsstaterne for at informere SMV'erne om proceduren, offentliggørelsen af en praktisk vejledning samt tilbud om undervisningsprogrammer, der skal uddanne de europæiske erhvervsdrivende på området.

I **rapporten om unionsborgerskab fra 2013**⁵ pegede Kommissionen på revisionen af forordningen som et af de tiltag, der kan styrke EU-borgernes rettigheder, idet det fremmer tvistbilæggelsen i forbindelse med handler i en anden medlemsstat. Initiativet er også beskrevet i **Den Europæiske Forbrugerdagsorden**⁶ som et middel til at håndhæve forbrugernes rettigheder. Derudover støtter ajourførelsen af forordningen EU's aktuelle politiske prioriteringer for at stimulere det økonomiske opsving og en bæredygtig vækst ved at fremme mere effektive og forenklede domstolsprocedurer og gøre dem tilgængelige for SMV'er.

1.3. Behov for revision af artikel 17 i forordning (EF) nr. 1896/2006

I forbindelse med den europæiske betalingspåkravsprocedure fører en skyldners indgivelse af en indsigelse til, at sagen automatisk bliver til almindelig civil retssag. Siden den europæiske

³ Andre forenklede elementer i forordningen omfatter bl.a. de specifikke frister for parternes og rettens processuelle handlinger, samt at princippet om, at "taberen betaler", begrænses til rimelige omkostninger.

⁴ Europa-Parlamentets beslutning af 25. oktober 2011 om alternativ tvistbilæggelse i civil-, handels- og familieretlige sager (2011/2117/(INI)).

⁵ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om rapporten om EU-borgerskab - Unionsborgere: jeres rettigheder, jeres fremtid, COM(2013) 269 final, s. 15-16.

⁶ COM(2012) 225 final.

småkravsprocedure blev indført, synes denne begrænsning dog ikke længere begrundet, for så vidt angår krav, der falder inden for anvendelsesområdet af forordning (EF) nr. 861/2007.

Det bør derfor præciseres i forordning (EF) nr. 1896/2006, at hvis tvisten falder inden for anvendelsesområdet for den europæiske småkravsprocedure, bør denne procedure også kunne anvendes af en part i en betalingspåkravsprocedure, som har indgivet en indsigelse til et europæisk betalingspåkrav.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Kommissionen har gennemført en række **høringer** for at indsamle oplysninger om den aktuelle anvendelse af forordningen samt om eventuelle ændringer heraf. Disse høringer har givet en nyttig indsigt i interessenternes og medlemsstaternes holdninger, som der er blevet taget højde for i forbindelse med udarbejdelsen af konsekvensanalysen.

I november-december 2012⁷ blev der gennemført en **Eurobarometer-undersøgelse** med henblik på at undersøge EU-borgernes kendskab og forventninger til samt erfaringer med anvendelsen af forordningen. Ifølge undersøgelsen udgør 71 % af forbrugerklagerne krav, der ligger inden for forordningens beløbsgrænse på 2 000 EUR. Det gennemsnitlige laveste beløb, som forbrugerne er villige til at indlede en sag i en anden medlemsstat om, er 786 EUR. 12 % af de adspurgte kendte til den europæiske småkravsprocedure, mens 1 % angav, at de allerede havde gjort brug af den. 69 % af dem, der allerede havde gjort brug af proceduren, var tilfredse. 97 % af alle de adspurgte, som havde indledt sag mod en virksomhed og vundet den inden for to år (både i hjemlandet og på tværs af grænserne), fik den fuldblyndet på tilfredsstillende vis. Borgerne ville i højere grad indlede en retssag, hvis proceduren foregår skriftligt, uden at det er nødvendigt at være til stede (33 %), hvis den kan gennemføres uden advokatrepræsentation (26 %), hvis den foregår online (20 %), og hvis de kan anvende deres modersmål (24 %).

Mellem den 9. marts og den 10. juni 2013 blev der gennemført en **online-høring**. Her blev interessenterne spurgt om, hvordan den europæiske småkravsprocedure kan forbedres og yderligere forenkles for derved at øge fordelene herved, navnlig for forbrugerne og SMV'erne. Der blev modtaget 80 besvarelser fra en lang række interesserede parter, f.eks. forbruger- og erhvervssammenslutninger, dommere, advokater og folk fra universitetsverdenen. Høringen⁸ viser, at 66 % af de adspurgte er tilhængere af at hæve beløbsgrænsen til 10 000 EUR, 63 % støtter anvendelsen af elektroniske midler i forbindelse med proceduren, og 71 % er tilhængere af, at der installeres udstyr til videokonference eller andre elektroniske kommunikationsmidler i retterne. Kun 28 % af de adspurgte var opmærksomme på, at medlemsstaterne yder gratis bistand.

I begyndelsen af april 2013 blev der sendt et udførligt **spørgeskema** til medlemsstaterne og Det Europæiske Retlige Netværk vedrørende den praktiske anvendelse af forordningen. Formålet var at indsamle data om antallet af retssager i medlemsstaterne, hvor den europæiske småkravsprocedure blev anvendt, brugen af elektroniske kommunikationsmidler ved retssager, ydelse af bistand til borgerne med udfyldelse af formularerne og måden, den ydes på, de processuelle frister, høring og bevisførelse, sagsomkostninger samt behovet for at hæve

⁷ Special Eurobarometer 395 om den europæiske småkravsprocedure, som kan findes på http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_395_sum_en.pdf.

⁸ Kommissionen modtog flere besvarelser i form af selvstændige dokumenter. Ovenstående høringsresultater afspejler udelukkende besvarelserne fra onlinehøringen. Alle besvarelserne er dog taget til efterretning i konsekvensanalysen.

beløbsgrænsen for de mindre krav, der er omfattet af bestemmelserne. Fristen for at indgive besvarelser var den 15. maj 2013. I alt 20 medlemsstater har indsendt deres besvarelser⁹.

Det Europæiske Retlige Netværk har ved flere lejligheder drøftet anvendelsen af den europæiske småkravsprocedure, hvilke tiltag der bør gøres for at øge kendskabet til den, samt eventuelle ændringer heraf. På et møde den 17. maj 2011 bemærkede flere medlemsstater, at den europæiske småkravsprocedure i praksis ikke anvendes til dens fulde potentiale, og at der bør træffes foranstaltninger med henblik på proceduremæssige forbedringer og på at øge kendskabet til den. Der blev nedsat en arbejdsgruppe med mandat til at udfærdige en vejledning om den europæiske småkravsprocedure til fordel for de retlige aktører. På et møde den 29.-30. maj 2013 blev flere aspekter, der eventuelt burde ændres, drøftet, bl.a. en forhøjelse af beløbsgrænsen, anvendelsen af elektroniske kommunikationsmidler mellem retterne og de berørte parter, indførelsen af EU-minimumsstandarder for procedureforløbet, f.eks. tilgængeligt udstyr til videokonferencer ved retsmøder, gennemsigtighed i forbindelse med beregningen og betalingen af retsgebyrer samt bistand til brugerne af proceduren, herunder advokatbistand.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

3.1. De centrale aspekter af forslaget

De centrale aspekter ved de foreslåede ændringer omfatter:

- en udvidelse af forordningens anvendelsesområde til at omfatte grænseoverskridende krav på op til 10 000 EUR
- en udvidelse af definitionen af grænseoverskridende sager
- øget anvendelse af elektroniske kommunikationsmidler, også til forkyndelse af visse dokumenter
- pligt for retterne til at bruge videokonference, telekonference og andre midler til fjernkommunikation ved retsmøder og bevisoptagelse
- indførelsen af et loft for retsgebyrer i forbindelse med proceduren
- pligt for medlemsstaterne til at indføre midler til fjernbetaling af retsgebyrer
- en begrænsning af kravet om oversættelse af formular D, som indeholder attesten vedrørende retsafgørelsen, til kun at omfatte retsafgørelsens konklusion
- pligt for medlemsstaterne til at oplyse om sagsomkostninger, betalingsmåde og muligheden for at modtage bistand med at udfylde formularerne.

3.1.1. Udvidelse af forordningens anvendelsesområde til at omfatte grænseoverskridende krav på op til 10 000 EUR

Beløbsgrænsen på 2 000 EUR begrænser forordningens anvendelsesområde. Dette berører ikke forbrugerne synderligt, da størstedelen af deres krav ikke overstiger 2 000 EUR, men begrænser i høj grad SMV'ernes mulighed for at anvende proceduren. Kun 20 % af virksomhedernes krav ligger under 2 000 EUR, mens krav for mellem 2 000 og 10 000 EUR udgør knap 30 % af alle grænseoverskridende krav, der involverer virksomheder.

⁹ Bulgarien, Cypern, Det Forenede Kongerige, Estland, Finland, Frankrig, Grækenland, Italien, Litauen, Malta, Nederlandene, Polen, Portugal, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Sverige, Tjekkiet, Tyskland og Østrig.

45 % af de virksomheder, der er indblandet i tvister af grænseoverskridende karakter, indbringer ikke sagen for retten, fordi sagsomkostningerne ikke står i rimeligt forhold til kravets værdi, mens 27 % ikke indbringer sagen for retten på grund af den lange behandlingstid. Ved at gøre det muligt også at anvende den forenklede procedure ved grænseoverskridende tvister om krav på mellem 2 000 EUR og 10 000 EUR reduceres omkostningerne og varigheden i forbindelse med behandling af sådanne tvister væsentligt.

I løbet af de seneste år har en række medlemsstater udvidet anvendelsesområdet for deres nationale forenklede procedurer ved at hæve beløbsgrænsen. Den nuværende tendens bekræfter nødvendigheden af at modernisere retssystemerne og gøre dem mere tilgængelige for borgerne ved at indføre forenklede, omkostningseffektive og hurtige procedurer, der omfatter flere krav af mindre værdi. I den forbindelse bør den aktuelle grænse på 2 000 EUR under den europæiske småkravsprocedure også hæves.

En forhøjelse af den aktuelle beløbsgrænse vil give parterne mulighed for at gå rettens vej i væsentligt flere tilfælde under den europæiske småkravsprocedure. Grundet den øgede forenkling og reduktionen af sagernes omkostninger og varighed forventes det, at tidligere sager, der ikke er blevet taget op, nu indbringes for retten. Det er især SMV'erne, der vil drage fordel af denne ændring, men forbrugere vil også have gavn af den, da ca. en femtedel af forbrugernes krav overstiger 2 000 EUR. Det vil gavne både virksomheder og forbrugere, at den øgede anvendelse af proceduren giver dommere, retsmedlemmer og advokater mulighed for at få større indsigt i proceduren og anvende den mere effektivt.

3.1.2. Udvidelse af definitionen af grænseoverskridende sager

Forordningen finder i øjeblikket udelukkende anvendelse på tvister, hvor mindst en af parterne har bopæl eller sædvanligt opholdssted i en anden medlemsstat end den, hvor den ret, som behandler sagen, er beliggende. Tvister mellem parter med bopæl i samme medlemsstat, men som har et betydeligt grænseoverskridende element, hvorfor det ville formålstjenligt at anvende den forenklede europæiske procedure, ligger dog uden for forordningens anvendelsesområde. Eksemplerne omfatter sager, hvor:

- **kontraktens opfyldelsessted** er i en anden medlemsstat, f.eks. en lejekontrakt til en feriebolig beliggende i en anden medlemsstat, eller
- **det sted, hvor skadetilføjelsen er sket**, er i en anden medlemsstat, f.eks. hvis parterne er indblandet i en bilulykke i et grænseområde i en anden medlemsstat, eller
- **retsafgørelsen skal fuldbyrdes** i en anden medlemsstat, f.eks. hvis domsfuldbyrdelsen indebærer udlæg i skyldnerens løn, som vedkommende modtager i en anden medlemsstat.

Særligt i tilfælde hvor fordringshaveren i henhold til bestemmelserne i forordning [(EF) nr. 44/2001] / [(EU) nr. 1215/2012] kan vælge mellem at anlægge sag i den medlemsstat, hvor både han selv og den sagsøgte har bopæl, eller i den medlemsstat, hvor f.eks. kontrakten opfyldes eller skaden blev tilføjet, bør fordringshaverens beslutning om at anlægge sag i den medlemsstat, hvor begge parter har bopæl, ikke fratage ham retten til at anvende den europæiske småkravsprocedure, som ellers kunne anvendes.

Mens de nationale procedurer ikke er forbeholdt statsborgere i det pågældende land eller EU-borgere, medfører de aktuelle begrænsninger i den europæiske småkravsprocedure, at der ikke kan anlægges sager af eller mod personer med bopæl i et tredjeland ved retten i en EU-medlemsstat.

Ændringen vil gøre den europæiske småkravsprocedure anvendelig i alle sager af grænseoverskridende karakter, også dem, der involverer tredjelande. Det forenkler proceduren og reducerer omkostningerne og varigheden af sagsbehandlingen for borgere, der kan drage nytte af den europæiske småkravsprocedure, f.eks. når det er nødvendigt at høre sagkyndige i den medlemsstat, hvor kontrakten opfyldes, eller hvor skaden blev tilføjet. Ligeledes vil en retsafgørelse i forbindelse med den europæiske småkravsprocedure være lettere at fuldbyrde i en anden medlemsstat, hvis den procedure, der førte til den pågældende retsafgørelse er almindelig kendt, og der er tillid til den.

Eftersom retterne i henhold til forordningens artikel 4, stk. 3, kan undersøge, hvorvidt kravet falder inden for denne forordnings anvendelsesområde, er risikoen for misbrug fra fordringshaverens side minimal.

3.1.3. Øget anvendelse af elektroniske kommunikationsmidler, også til forkyndelse af dokumenter

Meget af kommunikationen mellem parterne og retterne kan i princippet foregå elektronisk, hvilket vil virke tidsbesparende og reducere omkostningerne i forbindelse med behandling af grænseoverskridende sager, navnlig ved længere afstande. Den indledende anmodning kan allerede indsendes elektronisk i de medlemsstater, der accepterer denne form. Forordningen fastsætter dog, at hvis der under proceduren skal forkyndes dokumenter for parterne¹⁰, skal dette ske pr. post, som attesteres ved et modtagelsesbevis. Det er kun muligt at foretage forkyndelse på anden vis, hvis det ikke er muligt pr. post.

De fleste medlemsstater har dog allerede indført elektronisk forkyndelse. Det nye forslag sidestiller elektronisk forkyndelse med forkyndelse pr. post, så disse medlemsstater kan tilbyde parterne at bruge elektroniske midler i forbindelse med den europæiske småkravsprocedure. Det vil kun betyde en forenkling af proceduren og en reduktion af omkostningerne og tidsforbruget i de medlemsstater, der vælger at indføre elektronisk forkyndelse af dokumenter. Det forventes dog, at flere og flere medlemsstater vil udnytte mulighederne i den teknologiske udvikling.

Al anden mindre vigtig kommunikation mellem parterne og retterne vil foregå elektronisk, dog afhængigt af parternes accept.

3.1.4. Pligt for retterne til at bruge videokonference, telekonference og andre midler til fjernkommunikation i forbindelse med retsmøder og bevisoptagelse

Den europæiske småkravsprocedure er overvejende en skriftlig procedure. I særlige tilfælde, hvor det er nødvendigt for dømsafgivelsen at indkalde til et retsmøde eller at høre en sagkyndig eller et vidne, kan retten indkalde til et retsmøde. Retsmøderne kan afholdes ved hjælp af videokonference eller andre midler til fjernkommunikation. I praksis afholdes der dog normalt retsmøder, som kræver parternes fysiske tilstedeværelse, hvilket fører til forhøjede rejseomkostninger og forsinkelser.

I den ændrede forordning lægges der for det første i endnu højere grad vægt på den helt undtagelsesvise brug af retsmøder i forbindelse med den forenkledede procedure. For det andet får domstolene pligt til altid at anvende midler til fjernkommunikation, såsom videokonference eller telekonference, hvis der skal afholdes et retsmøde. For at tilgodese

¹⁰ Tre proceduremæssige skridt påvirkes af kravet om at anvende posttjeneste: forkyndelse af anmodningsformularen for skyldneren, forkyndelse af retsafgørelsen for fordringshaveren og forkyndelse af retsafgørelsen for skyldneren. Det fremgår ikke tydeligt af den aktuelle forordning, om indkaldelsen til et retsmøde også skal forkyndes. Ikke desto mindre foregår al kommunikation mellem parterne og retterne pr. post i mange medlemsstater.

parternes rettigheder vil der kunne gøres undtagelser for de parter, som udtrykkeligt anmoder om at møde i retten.

Disse ændringer kræver sandsynligvis, at medlemsstaterne udstyrer deres retter med den nødvendige kommunikationsteknologi, hvis det endnu ikke er tilfældet. Medlemsstaterne har forskellige teknologiske muligheder til rådighed, herunder meget omkostningseffektive internetfaciliteter.

3.1.5. Indførelsen af et loft for retsgebyrer i forbindelse med proceduren

Retsgebyrerne betales forud, så snart anmodningen indgives. Hvis de udgør mere end 10 % af værdien af kravet, anses de for at være uforholdsmæssigt store. Det kan afholde fordringshaveren fra at forfølge sit krav. I mange medlemsstater er der også indført mindstegebyrer for at forhindre uberettigede sagsanlæg. Det gennemsnitlige mindstegebyr ligger på 34 EUR.

Det er ikke hensigten med den ændrede forordning at harmonisere retsgebyrerne i medlemsstaterne, men snarere at fastsætte et loft for retsgebyrer i forbindelse med anmodninger. Loftet beregnes som en procentdel af kravets værdi. Alt, hvad der ligger herover, anses for ikke at stå i et rimeligt forhold til kravets værdi og hæmmer fordringshaverens domstolsadgang i forbindelse med småkrav. Ved at indføre et loft over retsgebyrer i forbindelse med den europæiske småkravsprocedure begrænses omkostningerne i de medlemsstater, hvor gebyrerne ikke står i rimeligt forhold til kravenes værdi. Det vil gøre proceduren mere attraktiv for fordringshaverne.

Derudover giver foranstaltningen medlemsstaterne mulighed for at opretholde et fast mindstegebyr, som dog ikke må hæmme domstolsadgangen i forbindelse med småkrav. Foranstaltningen er rimelig i betragtning af den særlige karakter af de grænseoverskridende tvister, som – i modsætning til indenlandske tvister – ofte påfører fordringshaveren ekstraomkostninger, f.eks. i forbindelse med oversættelse eller med rejser og tolkning ved retsmøder.

3.1.6. Pligt for medlemsstaterne til at indføre onlinemidler til fjernbetaling af retsgebyrer

Betalingsmåderne for retsgebyrer varierer på tværs af medlemsstaterne. Navnlig i tilfælde, hvor den eneste mulige betalingsmåde er kontant eller med frimærker, pådrager parterne sig rejseomkostninger, eller de er nødsaget til at hyre en advokat i den medlemsstat, hvor retten er beliggende, hvilket kan afholde dem fra at forfølge deres krav. Der opstår lignende problemer, når der kun accepteres checks, som i mange medlemsstater ikke er almindeligt betalingsmiddel, eller når betalingen kun kan ske via en advokat.

Den foreslåede ændring sigter mod at forpligte medlemsstaterne til at indføre midler til fjernbetaling, som minimum en mulighed for at betale via bankoverførsel eller online med kredit- eller betalingskort. Det vil sandsynligvis gøre retssystemet mere effektivt, eftersom parterne pådrager sig færre omkostninger og spilder mindre tid.

3.1.7. Begrænsning af kravet om oversættelse af formular D, som indeholder attesten vedrørende retsafgørelsen, til kun at omfatte retsafgørelsens konklusion

Når en retsafgørelse skal fuldbyrdes, skal den part, der begærer fuldbyrdelsen, sørge for en autoriseret oversættelse af attesten vedrørende retsafgørelsen i formular D til de(t) officielle sprog i den medlemsstat, hvor afgørelsen skal fuldbyrdes. Kun et fåtal af medlemsstaterne godkender formular D på et andet sprog end deres eget.

Kravet om, at formular D skal oversættes, medfører unødvendige omkostninger, idet det kun er punkt 4.3 i formularen (retsafgørelsens konklusion), der behøver at blive oversat, eftersom de andre punkter allerede findes på alle sprog. Oversættere anmoder dog ofte om betaling for

oversættelse af hele formularen. Disse unødvendige omkostninger kan afholde den part, der ønsker at fuldbyrde en retsafgørelse, fra at forfølge et krav eller anmode om fuldbyrdelse.

De nye bestemmelser begrænser kravet om oversættelse til kun at omfatte retsafgørelsens konklusion i punkt 4.3 i formular D.

3.1.8. Pligt for medlemsstaterne til at oplyse om sagsomkostninger, betalingsmåde og muligheden for at modtage bistand til at udfylde formularerne.

Selv om medlemsstaterne med henblik på at gøre oplysningerne offentligt tilgængelige er forpligtede til at meddele Kommissionen, hvilke retter der er kompetente, hvilke kommunikationsmidler der accepteres, om mulighederne for appel, hvilke sprog der accepteres, og hvilke myndigheder der er kompetente med hensyn til fuldbyrdelse (artikel 25), findes der i øjeblikket ingen oplysninger om retsgebyrer eller betalingsmåder. Medlemsstaternes forpligtelse til at samarbejde om at gøre oplysningerne om gebyrer offentligt tilgængelige (artikel 24) har ikke medført større gennemsigtighed på området. Samtidig er medlemsstaternes forpligtelse til at yde praktisk bistand til at udfylde formularerne (artikel 11) i mange tilfælde ikke opfyldt.

Ved at forpligte medlemsstaterne til at give Kommissionen meddelelse om retsgebyrer og betalingsmåder i forbindelse med den europæiske småkravsprocedure og til at yde praktisk bistand til parterne og ved at forpligte Kommission til at gøre disse oplysninger offentligt tilgængelige sikres en større gennemsigtighed og i sidste ende bedre domstolsadgang.

3.2. Andre tekniske ændringer

Flere af bestemmelserne i forordning (EF) nr. 861/2007 kan forbedres med henblik på i højere grad at tage højde for den seneste udvikling, f.eks. Lissabontraktatens ikrafttrædelse og EU-Domstolens retspraksis.

For det første bør artikel 26 og 27 tilpasses den nye delegationsprocedure som fastsat i artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

For det andet bør artikel 18 præciseres yderligere for at undgå vanskeligheder i praksis i lighed med dem, der for nylig blev taget op i en anmodning om præjudiciel afgørelse, hvor EU-Domstolen skulle tage stilling til en lignende bestemmelse i forbindelse med forordning (EF) nr. 1896/2006¹¹. Den samme ret til prøvelse er omhandlet i forordning (EF) nr. 4/2009 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt, dog formuleret mere tydeligt. Der er intet belæg for, at disse bestemmelser om fornyet prøvelse, som netop forfølger det samme mål, er formuleret forskelligt i EU-lovgivningen. Den foreslåede forordning sigter mod at præcisere retten til at anmode om fornyet prøvelse, så den er i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 4/2009.

3.3. Retsgrundlag

Forordning (EF) nr. 861/2007 blev vedtaget i henhold til artikel 61, litra c) i traktaten om Det Europæiske Fællesskab, der bestemmer, at Rådet vedtager foranstaltninger vedrørende civilretligt samarbejde, og artikel 67, stk. 1, der fastsætter den lovgivningsmæssige procedure. Efter Lissabontraktatens ikrafttrædelse skal enhver ændring af forordning (EF) nr. 861/2007 tage udgangspunkt i artikel 81, stk. 2, litra a), c), og f), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

¹¹ Se sag C-119/13, Eco-cosmetics Gmbh & Co.KG mod Virginie Laetitia Barbara Dupuy, sag C-120/13, Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. m.b.h. mod Tetyana Bonchyk og sag C-121/13, Rechtsanwaltskanzlei CMS Hasche Sigle, Partnerschaftsgesellschaft mod Xceed Holding Ltd.

3.4. Nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet

Allerede i 2007 blev det ved vedtagelsen af forordning (EF) nr. 861/2007 besluttet, at der var behov for handling på EU-plan. Det pågældende spørgsmål er af transnational karakter og kan ikke løses tilfredsstillende af de enkelte medlemsstater. Målet om at øge tilliden blandt forbrugere og virksomheder, navnlig SMV'erne, i forbindelse med grænseoverskridende handel og adgangen til retlig prøvelse i tilfælde af grænseoverskridende tvister kan kun nås ved at ændre den nuværende forordning, så den i højere grad afspejler den udvikling, der er sket siden 2007 og afhjælper manglerne i forbindelse med anvendelsen af forordning (EF) nr. 861/2007.

De nationale forenkede procedurer, når der rent faktisk findes sådanne, er meget varierede, både hvad angår beløbsgrænse og procedureforenkling. Komplexiteten og omkostningerne i forbindelse med behandlingen af grænseoverskridende krav, som skyldes parternes manglende kendskab til udenlandsk retspleje, behovet for oversættelse og tolkning og behovet for at rejse i forbindelse med retsmøder vil i mangel af fælles EU-procedurestandarder i endnu højere grad øge de urimelige omkostninger i forbindelse med søgsmålene og søgsmålenes varighed sammenlignet med behandlingen af indenlandske tvister. Den konkurrenceforvridning, der opstår på det indre marked som følge af skævheder med hensyn til den måde, hvorpå de proceduremæssige midler, som fordringshavere råder over i de forskellige medlemsstater, fungerer, betyder, at der er behov for EU-lovgivning, som sikrer ensartede vilkår for fordringshavere og skyldnere overalt i EU. Hvis forordningen ikke ændres, vil den aktuelle beløbsgrænse f.eks. forhindre mange SMV'er, der er involverede i grænseoverskridende tvister, fra at nyde godt af en forenklet og ensartet domstolsadgang i alle medlemsstaterne. Ligeledes vil mange fordringshavere ikke have domstolsadgang, fordi der ikke findes et fælles EU-loft over urimelige retsgebyrer eller en mulighed for i hele EU at betale retsgebyrerne ved hjælp af midler til fjernbetaling.

Endvidere vil lovgivning på EU-plan være mere effektiv sammenlignet med individuelle tiltag i medlemsstaterne, eftersom den ændrede forordning indfører fælles proceduremæssige værktøjer for alle grænseoverskridende krav, uanset hvor i EU den pågældende ret er sat. Ændringerne vil give bedre domstolsadgang, navnlig for en stor del af SMV'erne, hvis krav i øjeblikket ligger uden for forordningens anvendelsesområde, samt for forbrugere og SMV'er, der er involveret i grænseoverskridende tvister om mindre krav, der falder uden for forordningens definition. Ved at indføre fælles proceduremæssige regler, som forenkler behandlingen af grænseoverskridende tvister og reducerer de omkostninger, der er forbundet hermed, vil ændringerne også gøre hele proceduren mere effektiv. Hvis flere fordringshavere med krav af mindre værdi får bedre adgang til effektive retlige procedurer, vil kapitalstrømmen blive øget, hvilket vil indgyde større tillid til grænseoverskridende handel og skabe et mere velfungerende indre marked.

Ændringerne vil også gøre det nemmere at fuldbyrde retsafgørelserne, navnlig ved krav over den aktuelle beløbsgrænse, og skabe større tillid blandt retterne og de retshåndhævende myndigheder, som vil få større kendskab til den europæiske småkravsprocedure.

3.5. Grundlæggende rettigheder

Som indgående beskrevet i den ledsagende konsekvensanalyse og i overensstemmelse med EU's strategi for en effektiv gennemførelse af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, respekterer alle elementerne i denne reform de rettigheder, der er nedfældet i EU's charter om grundlæggende rettigheder.

Retten til en retfærdig rettergang (artikel 47, andet afsnit) garanteres, idet ændringerne øger domstolsadgangen for krav af mindre værdi i grænseoverskridende sager. Der indføres

processuelle garantier for at sikre, at forenklingen af proceduren ikke får negativ indvirkning på parternes rettigheder. Derfor vil der kun blive anvendt elektronisk forkyndelse med modtagelsesbevis, hvis parterne er enige om det; der kan altid gøres en undtagelse fra kravet om videokonference eller telekonference for den part, der ønsker at møde i retten, og for krav over 2 000 EUR vil domstolene ikke kunne nægte at afholde et retsmøde ved hjælp af midler til fjernkommunikation, hvis én af parterne anmoder herom.

3.6. Virkninger for budgettet

De eneste virkninger for Den Europæiske Unions budget som følge af forslaget består i engangsomkostninger i forbindelse med udarbejdelsen af en rapport fem år efter datoen for forordningens ikrafttrædelse.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 af 11. juli 2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 81,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹²,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007¹³ indførte en europæisk småkravsprocedure. Proceduren finder anvendelse på både bestridte og ubestridte grænseoverskridende civile og handelsmæssige krav af en værdi på højst 2 000 EUR. Forordningen sikrer også, at de afgørelser, der træffes som led i proceduren, kan fuldbyrdes uden mellemliggende procedurer, navnlig uden at der er behov for en afgørelse om eksigibilitet i den medlemsstat, hvor retsafgørelsen skal fuldbyrdes (afskaffelse af eksekvaturproceduren). Forordningens overordnede mål er at give bedre adgang til retlig prøvelse ved at reducere omkostningerne og fremskynde civile retssager i forbindelse med krav inden for dens anvendelsesområde, både for forbrugere og virksomheder.
- (2) I henhold til forordning (EF) nr. 861/2007 skal Kommissionen senest den 1. januar 2014 forelægge Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en udførlig rapport, der gennemgår, hvordan den europæiske småkravsprocedure fungerer, herunder beløbsgrænsen for krav, der kan forfølges.
- (3) I Kommissionens rapport¹⁴ om anvendelsen af forordning (EF) nr. 861/2007 påpeges hindringerne for, at forbrugere og virksomheder, især SMV'er, kan udnytte det fulde potentiale af den europæiske småkravsprocedure. Rapporten viser bl.a., at den lave beløbsgrænse i den nuværende forordning forhindrer mange potentielle fordringshavere, som er involveret i grænseoverskridende tvister, i at gøre brug af den forenklede procedure. Flere elementer af proceduren kunne desuden forenkles yderligere for at reducere retssagernes varighed og de

¹² EUT C [...] af [...], s. [...].

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 af 11. juli 2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure (EUT L 199 af 31.7.2007, s. 1).

¹⁴ EUT C af [...], s. [...].

omkostninger, der er forbundet hermed. Rapporten konkluderer, at disse hindringer bedst fjernes gennem en ændring af forordningen.

- (4) Forbrugerne bør kunne udnytte mulighederne i det indre marked fuldt ud, og deres tillid bør ikke være begrænset af mangelen på effektive retsmidler til behandling af tvister med et grænseoverskridende element. De forbedringer af den europæiske småkravsprocedure, der foreslås i nærværende forordning, sigter mod at give forbrugerne effektiv klageadgang og dermed at bidrage til udøvelsen af deres rettigheder i praksis.
- (5) Det vil navnlig gavne de små og mellemstore virksomheder, hvis beløbsgrænsen hæves til 10 000 EUR, idet de i øjeblikket afskrækkes fra at anlægge sag, fordi omkostningerne i forbindelse med de almindelige nationale eller forenkledede procedurer ikke står i et rimeligt forhold til værdien af kravet, og/eller fordi de retlige procedurer er for langvarige. Ved at hæve beløbsgrænsen gives der bedre adgang til hurtig og omkostningseffektiv retshåndhævelse i forbindelse med grænseoverskridende tvister, der involverer SMV'er. Den forbedrede adgang til retlig prøvelse vil skabe større tiltro til grænseoverskridende transaktioner og bidrage til, at mulighederne i det indre marked udnyttes til fulde.
- (6) Den europæiske småkravsprocedure gælder for alle krav med et grænseoverskridende element. Dette gælder også for sager, hvor begge parter har bopæl i samme medlemsstat, og hvor det kun er kontraktens opfyldelsessted eller stedet, hvor skadetilføjelsen er sket, eller hvor retsafgørelsen skal fuldbyrdes, der ligger i en anden medlemsstat. Særligt i tilfælde, hvor fordringshaveren i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 44/2001¹⁵ [Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012¹⁶] kan vælge at anlægge sag i den medlemsstat, hvor både han selv og skyldneren har bopæl, eller i den medlemsstat, hvor f.eks. kontrakten opfyldes, eller skaden blev tilføjet, bør fordringshaverens beslutning om at anlægge sag i den medlemsstat, hvor begge parter har bopæl, ikke fratage ham retten til at anvende den europæiske småkravsprocedure, som ellers kunne anvendes. Den europæiske småkravsprocedure bør desuden også kunne anvendes i sager, der anlægges for retterne i EU-medlemsstaterne af eller mod statsborgere i tredjelande.
- (7) Denne forordning bør udelukkende finde anvendelse i grænseoverskridende tvister, men intet bør forhindre medlemsstaterne i at anvende lignende bestemmelser i de rent nationale procedurer for mindre krav.
- (8) Den europæiske småkravsprocedure kan forbedres yderligere ved, at den teknologiske udvikling på det retslige område udnyttes, idet det fjerner de geografiske faktorer i forbindelse med høje omkostninger og langvarige retssager, som udgør en hindring for adgangen til retlig prøvelse.
- (9) Med henblik på yderligere at mindske procedurens varighed bør der i højere grad tilskyndes til, at parterne og retterne gør brug af moderne kommunikationsteknologi. Det bør under den europæiske småkravsprocedure være muligt at indsende en elektronisk anmodning, forudsat at denne teknologi allerede findes i medlemsstaterne. Hvad angår dokumenter, der skal forkyndes for parterne, bør elektronisk forkyndelse sidestilles med forkyndelse pr. post, når denne teknologi findes i medlemsstaterne. Ved al anden skriftlig kommunikation mellem parterne og retterne bør forkyndelsen ske elektronisk frem for pr. post. Parterne bør ved alle retssager have

¹⁵ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1).

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1).

mulighed for at vælge mellem elektroniske midler og mere traditionelle midler til anmodning, forkyndelse eller kommunikation.

- (10) Den ret, der afsiger retsafgørelsen, bør forkynde den for både fordringshaveren og skyldneren i overensstemmelse med de metoder, der er omhandlet i nærværende forordning.
- (11) Den europæiske småkravsprocedure er overvejende en skriftlig procedure. Der kan dog i særlige tilfælde afholdes retsmøder, når retsafgørelsen ikke kan afsiges på baggrund af det skriftlige bevismateriale, parterne har fremlagt. Med henblik på at garantere parternes processuelle rettigheder bør der desuden, når værdien af kravet er over 2 000 EUR, altid indkaldes til et retsmøde, hvis én af parterne anmoder herom. Endelig bør retterne tilstræbe forlig mellem parterne og derfor, hvis parterne er indstillede på forlig, indkalde til et retsmøde med henblik herpå.
- (12) Retsmøder og bevisoptagelse ved høring af vidner, sagkyndige eller parterne bør gennemføres ved hjælp af fjernkommunikation. Dette bør ikke påvirke parternes ret til at møde frem under retsmødet. I forbindelse med retsmøder og bevisoptagelse bør medlemsstaterne anvende moderne midler til fjernkommunikation, således at personer kan høres uden nødvendigvis at skulle rejse til den pågældende ret. Hvis den person, der høres, er bosiddende i en anden medlemsstat end den, hvor den ret, som sagen er anlagt for, er beliggende, bør retsmødet afholdes i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001¹⁷. Hvis den person, der høres, er bosiddende i den medlemsstat, som den kompetente ret er beliggende i, eller i et tredjeland, kan der afholdes et retsmøde ved hjælp af videokonference, telekonference eller andre egnede midler til fjernkommunikation i overensstemmelse med national lovgivning. En part bør altid have mulighed for at møde i retten til retsmødet, hvis vedkommende anmoder om det. Retten bør anvende den enkleste og billigste metode til bevisoptagelse.
- (13) De potentielle omkostninger i forbindelse med retssagen kan spille en rolle i fordringshaverens overvejelser om at indlede en sag for retten. Ud over de øvrige omkostninger kan retsgebyrerne f.eks. afholde fordringshaveren fra at lægge sag an, navnlig i de medlemsstater, hvor retsgebyrerne er uforholdsmæssigt høje. Retsgebyrerne bør stå i et rimeligt forhold til kravets værdi for at sikre domstolsadgang i forbindelse med grænseoverskridende tvister om mindre krav. Denne forordning sigter ikke mod en harmonisering af retsgebyrerne; den indfører snarere et loft for retsgebyrer, der giver et betydeligt antal fordringshavere mulighed for at anvende proceduren, samtidig med at medlemsstaterne har omfattende beføjelser til selv at vælge beregningsmetoden og retsgebyrernes størrelse.
- (14) Fordringshaveren bør ikke være forpligtet til at rejse eller hyre en advokat for at betale retsgebyrerne. Alle domstole med kompetence til at dømme under den europæiske småkravsprocedure bør som minimum acceptere bankoverførsler eller onlinebetaling med kredit- eller betalingskort.
- (15) Oplysningerne om retsgebyrer og betalingsmåder samt om myndigheder eller organisationer med kompetence til at yde praktisk bistand i medlemsstaterne bør gøres mere gennemsigtige og lettilgængelige på nettet. Medlemsstaterne bør stille disse oplysninger til rådighed for Kommissionen, som på sin side bør sørge for, at de gøres offentligt tilgængelige og formidles bredt.

¹⁷ Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område (EFT L 174 af 27.6.2001, s. 1).

- (16) Det bør i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006¹⁸ præciseres, at hvis tvisten falder inden for anvendelsesområdet for den europæiske småkravsprocedure, bør denne procedure også kunne anvendes af en part i en betalingspåkravsprocedure, som har indgivet en indsigelse til et europæisk betalingspåkrav
- (17) Med henblik på at sikre bedre beskyttelse af skyldneren bør standardformularerne i bilag I, II, III og IV til forordning (EF) nr. 861/2007 indeholde oplysninger om konsekvenserne for vedkommende, hvis han ikke bestrider kravet eller ikke møder i retten, navnlig muligheden for at skyldneren taber sagen, og retsafgørelsen tvangsfuldbyrdes, og at skyldneren pålægges at afholde sagsomkostningerne. Oplysningerne i bilagene bør afspejle de ændringer, der indføres med denne forordning, f.eks. vedrørende brug af midler til fjernkommunikation mellem retterne og parterne.
- (18) Beføjelsen til at vedtage retsakter om ændringer af bilag I, II, III og IV til nærværende forordning bør, jf. artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, delegeres til Kommissionen. Det er særlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for, at de relevante dokumenter på hensigtsmæssig vis fremsendes samtidigt og rettidigt til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (19) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, [har Det Forenede Kongerige og Irland meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning]/[og med forbehold af artikel 4 i samme protokol deltager disse medlemsstater ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland].
- (20) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (21) Forordning (EF) nr. 861/2007 og (EF) nr. 1896/2006 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 861/2007 foretages følgende ændringer:

- (1) Artikel 2 affattes således:

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåbudsprocedure (EUT L 399 af 30.12.2006, s. 1).

"Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på det civil- og handelsretlige område, uanset domsmyndighedens art, når værdien af et krav ikke overstiger 10 000 EUR på det tidspunkt, hvor anmodningsformularen modtages af den kompetente ret, eksklusivt alle renter, udgifter og udlæg. Den omfatter i særdeleshed ikke spørgsmål vedrørende skat, told eller administrative anliggender eller statens ansvar for handlinger og undladelser under udøvelse af statsmagt (*acta jure imperii*).
 2. Denne forordning finder ikke anvendelse, hvis alle nedenstående elementer på det tidspunkt, hvor anmodningsformularen modtages af den kompetente ret, når det er relevant, findes i en og samme medlemsstat:
 - a) parternes bopæl eller sædvanlige opholdssted
 - b) kontraktens opfyldelsessted
 - c) det sted, hvor de omstændigheder, som kravet er baseret på, indtraf
 - d) det sted hvor dommen fulbyrdes
 - e) den kompetente retBopæl bestemmes i henhold til [artikel 59 og 60 i forordning (EF) nr. 44/2001] / [artikel 62 og 63 i forordning (EU) nr. 1215/2012].
 3. Denne forordning finder ikke anvendelse på:
 - a) fysiske personers retlige status samt deres rets- og handleevne
 - b) formueforholdet mellem ægtefæller, underholdspligt samt arv efter loven eller testamente
 - c) konkurs, akkord og andre lignende ordninger
 - d) social sikring
 - e) voldgift
 - f) ansættelsesret
 - g) leje eller forpagtning af fast ejendom, bortset fra søgsmål vedrørende pengekrav, eller
 - h) krænkelse af privatlivets fred og af individets rettigheder, herunder ærekrænkelser.
 4. I denne forordning forstås ved "medlemsstat" alle medlemsstater med undtagelse af Danmark.
- (2) Artikel 3 udgår.
- (3) I artikel 4 foretages følgende ændringer:
- a) I stk. 4, andet afsnit, indsættes følgende punktum:
"Retten oplyser fordringshaveren om afvisningen."
 - b) Stk. 5 affattes således:

"5. Medlemsstaterne sikrer, at standardformular A er tilgængelig i papirform ved alle de retter, hvor den europæiske småkravsprocedure kan indledes, samt i elektronisk form på disse retters websteder eller webstederne for den relevante centrale myndighed."

(4) Artikel 5, stk. 1, affattes således:

"1. Den europæiske småkravsprocedure er en skriftlig procedure. Retten afholder retsmøder, hvis den skønner, at det ikke er muligt at træffe afgørelse på baggrund af det skriftlige bevismateriale, som parterne har indgivet, eller hvis en part anmoder herom. Retten kan afslå en sådan anmodning, hvis den ud fra sagens omstændigheder finder et retsmøde unødvendigt for en retfærdig behandling af sagen. Afslaget begrundes skriftligt. Afslaget kan kun anfægtes i forbindelse med appel af dommen.

Retten kan ikke afvise en anmodning om et retsmøde, hvis:

- a) kravets værdi overstiger 2 000 EUR, eller
- b) begge parter indvilliger i at indgå forlig og anmoder om et retsmøde til det formål."

(5) Artikel 8 affattes således:

"Artikel 8

Retsmøder

1. I overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 afholdes retsmøder ved videokonference, telekonference eller anden hensigtsmæssig fjernkommunikationsteknologi, hvis den part, der skal høres, er bosat i en anden medlemsstat end den, hvor den kompetente ret er beliggende.
2. En part har altid ret til at møde for retten og blive hørt personligt, hvis han anmoder herom."

(6) Artikel 9 affattes således:

"Artikel 9

Bevisoptagelse

1. Retten bestemmer bevismidlerne og omfanget af den bevisoptagelse, der er nødvendig for rettens afgørelse i henhold til de regler, der gælder for bevismidlers lovlighed. Retten kan tillade bevisoptagelse ved skriftlige erklæringer fra vidner, sagkyndige eller parter. Hvis bevisoptagelsen omfatter høring af en person, gennemføres høringen i henhold til betingelserne i artikel 8.
2. Retten må kun optage bevis i form af forklaring fra sagkyndige eller mundtlig vidneforklaring, hvis det ikke er muligt at udstede en retsafgørelse på baggrund af det bevismateriale, som parterne har indgivet.
3. Retten anvender den enkleste og mindst omstændelige metode til bevisoptagelse."

(7) Artikel 11 affattes således:

"Artikel 11

Bistand til parterne

1. Medlemsstaterne sørger for, at parterne kan få praktisk bistand til at udfylde formularerne. Denne bistand skal navnlig bidrage til at bestemme, om proceduren kan bruges til at afgøre tvisten, eller hvilken ret der har kompetence, samt til beregning af gebyrer og til at bestemme, hvilke dokumenter der skal vedlægges anmodningen.
 2. Medlemsstaterne sørger for, at alle oplysninger om myndigheder eller organisationer med kompetence til at yde bistand, jf. stk. 1, er tilgængelige i papirform ved de retter, hvor den europæiske småkravsprocedure kan indledes, samt i elektronisk form på disse retters eller relevante myndigheders websteder."
- (8) Artikel 13 affattes således:

"Artikel 13

Forkyndelse af dokumenter og anden kommunikation mellem parterne og retten

1. De dokumenter, der henvises til i artikel 5, stk. 2, og artikel 7, stk. 2, forkyndes pr. post eller elektronisk, og forkyndelsen attesteres ved et modtagelsesbevis, der angiver modtagelsesdatoen. Dokumenter kan udelukkende forkyndes elektronisk for en part, der udtrykkeligt har accepteret denne forkyndelsesmåde. Elektronisk forkyndelse kan attesteres ved en automatisk kvittering for levering.
 2. Al skriftlig kommunikation, der ikke er omfattet af stk. 1, mellem retten og parterne foretages elektronisk og attesteres ved et modtagelsesbevis, når dette er muligt i henhold til procedurerne i den nationale lovgivning, og forudsat at den pågældende part har accepteret denne kommunikationsform.
 3. Er det ikke muligt at foretage forkyndelse i overensstemmelse med stk. 1, kan forkyndelse ske på en af de måder, der er angivet i artikel 13 eller 14 i forordning (EF) nr. 1896/2006. Er det ikke muligt at kommunikere, jf. stk. 2, kan kommunikationen forgå på enhver anden måde, der accepteres i henhold til national lovgivning."
- (9) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 15a

Retsgebyrer og betalingsmåder

1. Retsgebyret i forbindelse med den europæiske småkravsprocedure må højst udgøre 10 % af kravets værdi, eksklusiv alle renter, udgifter og udlæg. Hvis medlemsstaterne opkræver et mindstegebyr i forbindelse med den europæiske småkravsprocedure, må det ikke overstige 35 EUR på det tidspunkt, hvor anmodningsformularen modtages af den kompetente ret.
 2. Medlemsstaterne sikrer, at parterne er i stand til at betale retsgebyrerne ved hjælp af midler til fjernbetaling, bl.a. bankoverførsel eller via onlinebetalingssystemer med kredit- eller betalingskort."
- (10) Artikel 17, stk. 2, affattes således:

"2. Artikel 15a og 16 finder anvendelse på en eventuel appel."

(11) Artikel 18 affattes således:

"Artikel 18

Mindstestandarder for prøvelse af retsafgørelsen

1. En skyldner, der ikke giver møde, har ret til at anmode om fornyet prøvelse af en retsafgørelse truffet som led i den europæiske småkravsprocedure ved den kompetente ret i den medlemsstat, hvor retsafgørelsen er truffet, hvis:
 - a) kravet ikke er forkyndt i så god tid og på en sådan måde, at skyldneren har kunnet varetage sine interesser under sagen, eller
 - b) skyldneren var forhindret i at bestride kravet på grund af force majeure eller ekstraordinære omstændigheder, han ikke selv var skyld i,medmindre skyldneren undlod at anfægte retsafgørelsen, da han havde mulighed for det.
2. Fristen for at anmode om fornyet prøvelse er 30 dage. Den løber fra den dag, hvor skyldneren reelt fik kendskab til indholdet af retsafgørelsen, og hvor han havde mulighed for at reagere, og senest fra den dag, hvor der første gang blev truffet en fuldbyrdelsesforanstaltning, hvorved hans aktiver helt eller delvist blev beslaglagt. Denne frist kan ikke forlænges på grund af afstanden.
3. Afviser retten anmodningen om fornyet prøvelse som omhandlet i stk. 1 under henvisning til, at der ikke foreligger nogen af de grunde til prøvelse, der er omhandlet i nævnte stykke, bevarer afgørelsen sin retskraft.

Finder retten, at prøvelse er berettiget af en af de grunde, der er omhandlet i stk. 1, kendes den retsafgørelse, der er truffet i den europæiske småkravsprocedure for ugyldig. Fordringshaver mister dog ikke de fordele, der følger af, at forældelsesfristerne afbrydes."

(12) Artikel 21, stk. 2, litra b), affattes således:

"b) en genpart af den attest, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2, og om nødvendigt en oversættelse af retsafgørelsens konklusion under punkt 4.3 i formularen til det officielle sprog i fuldbyrdelsesstaten eller, hvis der er flere officielle sprog i den pågældende medlemsstat, til det officielle sprog eller et af de officielle sprog, der anvendes af retterne på det sted, hvor fuldbyrdelsen ønskes foretaget, i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats lov, eller til et andet sprog, som fuldbyrdelsesstaten har angivet, at den kan acceptere. Hver medlemsstat angiver mindst ét andet eller hvilke andre af EU-institutionernes officielle sprog end dens eget eller dens egne, den kan acceptere i forbindelse med den europæiske småkravsprocedure. Retsafgørelsens konklusioner i punkt 4.3 i formularen oversættes af en person, der er beføjet til at foretage oversættelser i en af medlemsstaterne."

(13) Artikel 25 affattes således:

"Artikel 25

Oplysninger om retternes kompetence, kommunikationsmidler, appel, retsgebyrer, betalingsmåder og fornyet prøvelse

1. Senest [6 måneder efter forordningens ikrafttrædelse] meddeler medlemsstaterne Kommissionen:
 - a) hvilke retter der er kompetente til at træffe en retsafgørelse, der står i forbindelse med den europæiske småkravsprocedure
 - b) hvilke kommunikationsmidler der accepteres i forbindelse med den europæiske småkravsprocedure og er til rådighed for retterne, jf. artikel 4, stk. 1
 - c) hvilke retsgebyrer der opkræves i forbindelse med den europæiske småkravsprocedure, eller hvordan de beregnes, samt hvilke betalingsmetoder der accepteres, jf. artikel 15a
 - d) hvilke myndigheder eller organisationer der er kompetente til at yde praktisk bistand, jf. artikel 11
 - e) hvorvidt deres processuelle regler hjemler appel af en retsafgørelse, jf. artikel 17, fristen for indgivelse af appel, og til hvilken ret appellen kan indgives
 - f) proceduren for anmodning om fornyet prøvelse, jf. artikel 18
 - g) hvilke sprog der accepteres, jf. artikel 21, stk. 2, litra b), og
 - h) hvilke myndigheder der er kompetente med hensyn til fuldbyrdelse, og hvilke myndigheder der er kompetente i forbindelse med anvendelsen af artikel 23.

Medlemsstaterne informerer Kommissionen om eventuelle senere ændringer af disse oplysninger.

2. Kommissionen gør de oplysninger, der meddeles i henhold til stk. 1, offentligt tilgængelige på bedst egnede vis, f.eks. ved at offentliggøre dem på nettet."

- (14) Artikel 26 affattes således:

*"Artikel 26
Ændring af bilagene*

1. Kommissionen tillægges beføjelse til efter artikel 27 at vedtage delegerede retsakter vedrørende ændringer af bilag I, II, III og IV."

- (15) Artikel 27 affattes således:

*"Artikel 27
Udøvelse af de delegerede beføjelser*

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i artikel 26 omhandlede delegerede retsakter på ubestemt tid fra [datoen for denne forordnings ikrafttrædelse].
3. Den i artikel 26 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de

beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
 5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 26 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."
- (16) Artikel 28 affattes således:

*"Artikel 28
Revision*

Senest [5 år efter anvendelsesdatoen] forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om anvendelsen af denne forordning. Rapporten ledsages om nødvendigt af lovgivningsmæssige forslag.

Med henblik herpå giver medlemsstaterne på samme tidspunkt Kommissionen oplysninger om antallet af anmodninger under den europæiske småkravsprocedure og antallet af anmodninger om fuldbyrdelse under den europæiske småkravsprocedure."

Artikel 2

Artikel 17 i forordning (EF) nr. 1896/2006 affattes således:

"Artikel 17

Virkningerne af indgivelsen af en indsigelse

1. Indgives der en indsigelse inden for den frist, der er fastsat i artikel 16, stk. 2, fortsætter sagen ved de kompetente retter i udstedelsesstaten, medmindre fordringshaveren udtrykkeligt har anmodet om, at sagen i så fald hæves. Sagen fortsætter i overensstemmelse med reglerne for:
 - a) en eventuel gældende forenklet procedure, navnlig proceduren i forordning (EF) nr. 861/2007, eller
 - b) den almindelige civilretlige procedure.Har fordringshaveren forfulgt sit krav gennem den europæiske betalingspåkravsprocedure, er der intet i national lov, der berører hans stilling i en efterfølgende civil retssag.
2. Overgangen til civil retssag i henhold til stk. 1, litra a) og b), er underlagt lovgivningen i oprindelsesmedlemsstaten.
3. Fordringshaveren underrettes om en eventuel indsigelse fra skyldnerens side og om en eventuel overgang til almindelig civil retssag i henhold til stk. 1."

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra [*6 måneder efter ikrafttrædelsen*].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

- 1.1. Forslagets/initiativets betegnelse
- 1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen
- 1.3. Forslagets/initiativets art
- 1.4. Mål
- 1.5. Forslagets/initiativets begrundelse
- 1.6. Varighed og finansielle virkninger
- 1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

- 2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering
- 2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem
- 2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme
- 3.2. Anslåede virkninger for udgifterne
 - 3.2.1. *Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne*
 - 3.2.2. *Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne*
 - 3.2.3. *Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne*
 - 3.2.4. *Forenelighed med den indeværende flerårige finansielle ramme*
 - 3.2.5. *Tredjeparters bidrag til finansieringen*
- 3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure og forordning (EF) nr. 1896/2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure.

1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen¹⁹

Afsnit 33 – Retlige anliggender

1.3. Forslagets/initiativets art

- Forslaget/initiativet drejer sig om en **ny foranstaltning**
- Forslaget/initiativet drejer sig om en **ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning²⁰**
- Forslaget/initiativet drejer sig om **forlængelse af en eksisterende foranstaltning**
- Forslaget/initiativet drejer sig om **omlægning af en foranstaltning til en ny foranstaltning**

1.4. Mål

1.4.1. *Det eller de af Kommissionens flerårige strategiske mål, som forslaget/initiativet vedrører*

Udvikling af et europæisk retsområde, "Retfærdighed for vækst"

1.4.2. *Specifikke mål og berørte ABM/ABB-aktiviteter*

Specifikt mål nr.

Samarbejde på det civil- og handelsretlige område

Berørte ABM/ABB-aktiviteter

33 03

¹⁹ ABM: Activity-Based Management (aktivitetsbaseret ledelse) – ABB: Activity-Based Budgeting (aktivitetsbaseret budgetlægning).

²⁰ Jf. artikel 49, stk. 6, litra a) eller b), i finansforordningen.

1.4.3. *Forventede resultater og virkninger*

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgruppen.

Forenkling af den europæiske småkravsprocedure og reduktion af omkostningerne i forbindelse hermed og varigheden heraf, bedre domstolsadgang for krav af mindre værdi

1.4.4. *Virknings- og resultatindikatorer*

Angiv indikatorerne til kontrol af forslagens/initiativets gennemførelse.

[...]

Indikatorerne til at undersøge effektiviteten og resultaterne er:

- stigning i antallet af anmodninger under den europæiske småkravsprocedure, både i krav på 2 000 EUR og krav mellem 2 000 og 10 000 EUR – oplysninger fra EJM, Eurobarometerundersøgelser, ECC-Net
- reduktion i de samlede omkostninger og tidsforbruget pr. sag, herunder omkostninger i forbindelse med oversættelse af formular D – Eurobarometerundersøgelser, ECC-Net
- øget gennemsigtighed i forbindelse med oplysningerne om retsgebyrer og betalingsmåder samt praktisk bistand – Eurobarometerundersøgelser, ECC-Net
- reduktion af retternes arbejdsbyrde pr. sag ved anvendelse af proceduren sammenlignet med almindelige nationale eller forenklede procedurer – EJM, samtaler med dommere i medlemslandene.

1.5. **Forslagets/initiativets begrundelse**

1.5.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt*

Revision af forordning (EF) nr. 861/2007 om en europæisk småkravsprocedure

1.5.2. *Merværdien ved en indsats fra EU's side*

[...]Allerede i 2007 blev det ved vedtagelsen af forordning (EF) nr. 861/2007 besluttet, at der var behov for handling på EU-plan. Hovedformålet med det aktuelle tiltag er at nedbringe de urimelige omkostninger i forbindelse med grænseoverskridende tvister om mindre krav i EU yderligere. Dette mål kan ikke opfyldes af medlemsstaterne på egen hånd, idet det vedrører en procedure, der er oprettet ved en EU-forordning. Det er nødvendigt med tiltag på EU-plan for yderligere at forbedre og forenkle den europæiske procedure og give forbrugerne og SMV'erne bedre mulighed for at bruge den i flere sager ved at udvide dens anvendelsesområde og hæve beløbsgrænsen.

1.5.3. *Erfaringer fra lignende foranstaltninger*

[...]

Til trods for de fordele denne procedure kan bringe, for så vidt angår færre omkostninger og hurtigere behandling af grænseoverskridende tvister vedrørende småkrav, er den stadig forholdsvis ukendt og anvendes forholdsvis sjældent, selv om forordningen har været i kraft i flere år. Europa-Parlamentet

erklærede i en beslutning i 2011²¹, at indsatsen bør øges for så vidt angår retssikkerhed, sprogbarrierer og gennemskuelighed i forbindelse med retssager. Det opfordrede Kommissionen til at gøre forbrugere og virksomheder mere opmærksomme på de eksisterende lovgivningsmæssige instrumenter, f.eks. den europæiske småkravsprocedure. Interesserede parter blandt forbrugere og erhvervslivet, navnlig SMV'erne, har også påpeget, at forordningen bør forbedres, så de har større gavn af den. Medlemsstaterne har også udpeget visse mangler i den nuværende forordning, som der bør tages hånd om.

1.5.4. *Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning*

[...] **Forordning (EU) nr. 1215/2012 (omarbejdning af Bruxelles I)** har til formål at harmonisere de internationale privatretlige bestemmelser om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område. Den fastsætter bl.a., at "retsafgørelser, der er truffet i en medlemsstat, anerkendes i de øvrige medlemsstater, uden at der stilles krav om anvendelse af en særlig procedure". Sådanne særlige procedurer, der ophæves den 10. januar 2015 for alle retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, kaldes også eksekvaturprocedurer.

Forordningen om en europæisk småkravsprocedure er i bund og grund et instrument til at forenkle procedurene for bilæggelse af tvister om mindre krav - indsendelse af en anmodning via standardformularer, en i princippet skriftlig procedure, høring af parterne og bevisoptagelse, repræsentation af berørte parter, begrænsning af omkostninger og varighed.

Forordningen om en europæisk småkravsprocedure indeholder også regler om afskaffelse af eksekvaturprocedurer i forbindelse med anerkendelse af retsafgørelser, der udstedes som led i denne procedure (artikel 20), og i den henseende overlapper den med omarbejdningen af Bruxelles I. Også når det drejer sig om attesten vedrørende retsafgørelsen, udgør forordningen om en europæisk småkravsprocedure en forenkling sammenlignet med omarbejdningen af Bruxelles I – formular D i den europæiske småkravsprocedure er en forenklet version af bilag I i omarbejdningen af Bruxelles I.

Fra og med den 10. januar 2015 (ikrafttrædelse af den omarbejdede Bruxelles I) vil langt størstedelen af de bestemmelser i forordningen om den europæiske småkravsprocedure, der vedrører procedureforenklinger, samt dem om fuldbyrdelse, i det omfang de udgør en forenkling i forhold til omarbejdningen af Bruxelles I, stadig give en merværdi.

²¹ Europa-Parlamentets beslutning af 25. oktober 2011 om alternativ tvistbilæggelse i civil-, handels- og familieretlige sager (2011/2117/(INI)).

1.6. Varighed og finansielle virkninger

- Forslag/initiativ af **begrænset varighed**
 - Forslag/initiativ gældende fra [dd/mm/åå] til [dd/mm/åå]
 - Finansielle virkninger fra [år] til [år]
- Forslag/initiativ af **ubegrænset varighed**
 - Iværksættelse med en indkøringsperiode fra forordningens vedtagelse
 - derefter gennemførelse i fuldt omfang

1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)²²

- **Direkte central forvaltning** ved Kommissionen
- Indirekte central forvaltning** ved uddelegering af gennemførelsesopgaver til:
 - forvaltningsorganer
 - organer oprettet af Fællesskaberne²³
 - nationale offentligretlige organer/organer med offentlige tjenesteydelsesopgaver
 - personer, som har fået pålagt at gennemføre specifikke aktioner i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er identificeret i den relevante basisretsakt, jf. finansforordningens artikel 49
- Delt forvaltning** sammen med medlemsstaterne
- Decentral forvaltning** sammen med tredjelande
- Fælles forvaltning** sammen med internationale organisationer (*angives nærmere*)

Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".

Bemærkninger

²² Forklaringer vedrørende forvaltningsmåder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

²³ Organer omhandlet i finansforordningens artikel 185.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

Der vil blive udarbejdet en evaluering/rapport efter 5 år. Rapporter bør om nødvendigt ledsages af forslag til ændringer.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem

2.2.1. Konstaterede risici

Der er ikke konstateret risici.

2.2.2. Påtænkt(e) kontrolmetode(r)

[...] N/A

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende og påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger.

[...] N/A

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende udgiftsposter på budgettet

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer [Beskrivelse.....]	OB/IOB (²⁴)	fra EFTA-lande ²⁵	fra kandidatlande ²⁶	fra tredjelande	iht. til finansforordningens artikel 18, stk. 1, litra aa)
[3]	[33.03.01 [Programmet for retlige anliggender]	Opdelte /	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nye budgetposter, som der er søgt om

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer [Beskrivelse.....]	OB/IOB	fra EFTA-lande	fra kandidatlande	fra tredjelande	iht. til finansforordningens artikel 18, stk. 1, litra aa)
[3]	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

²⁴ OB = opdelte bevillinger / IOB = ikke-opdelte bevillinger.

²⁵ EFTA-lande: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

²⁶ Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidatlande på Vestbalkan.

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Nummer	[Udgiftsområde ...3.....]
--	--------	------------------------------

GD: JUST			År 2014 ²⁷	År 2015	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	I ALT
• Aktionsbevillinger										
Budgetpostens nummer 33.03 01	Forpligtelser	(1)	0	0	0	0	0,150	0	0	150 000
	Betalinger	(2)	0	0	0	0	0,150	0	0	150 000
Budgetpostens nummer	Forpligtelser	(1a)								
	Betalinger	(2a)								
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer ²⁸										
Budgetpostens nummer		(3)								
Bevillinger I ALT for GD JUST	Forpligtelser	=1+1a +3	0	0	0	0	0,150	0	0	150 000
	Betalinger	=2+2a +3	0	0	0	0	0,150	0	0	150 000

²⁷ År N er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

²⁸ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)								
	Betalinger	(5)								
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 3 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+ 6	0	0	0	0	0,150	0	0	150 000
	Betalinger	=5+ 6	0	0	0	0	0,150	0.	0	150 000

Hvis flere udgiftsområder påvirkes af forslaget / initiativet:

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)								
	Betalinger	(5)								
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-4 i den flerårige finansielle ramme (referencebeløb)	Forpligtelser	=4+ 6								
	Betalinger	=5+ 6								

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:	5	Administration
---	----------	----------------

i mio. EUR (tre decimaler)

		År 2014	År 2015	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	I ALT
GD: JUST									
• Menneskelige ressourcer		0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,182
• Andre administrationsudgifter		0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,105
I ALT GD JUST	Bevillinger	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,287

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,287
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

i mio. EUR (tre decimaler)

		År 2,014	År 2,015	År 2,016	År 2,017	År 2,018	År 2,019	År 2,020	I ALT
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-5 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	0,041	0,041	0,041	0,041	0,191	0,041	0,041	0,437
	Betalinger	0,041	0,041	0,041	0,041	0,191	0,041	0,041	0,437

3.2.2. Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- ➤ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Der angives mål og resultater ↓			År 2014	År 2015	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	I ALT								
	RESULTATER																	
	Type resultater ²⁹	Resultaterne s gnsntl . omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Samlede resultater (antal)	Samlede omkostninger
SPECIFIKT MÅL NR. 1 Overvågning af gennemførelsen ³⁰ ...																		
- Resultat				0		0		0		1	0,150		0		0		1	0,150
- Resultat																		
- Resultat																		
Subtotal for specifikt mål nr. 1				0		0		0		1	0,150		0		0		1	0,150
SPECIFIKT MÅL NR. 2																		
- Resultat																		
Subtotal for specifikt mål nr. 2																		

²⁹ Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks. antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

³⁰ Som beskrevet i del 1.4.2. "Specifikke mål ...".

OMKOSTNINGER I ALT		0		0		0		0	1	0,150		0		0	1	0,150
--------------------	--	---	--	---	--	---	--	---	---	-------	--	---	--	---	---	-------

3.2.3. Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

3.2.3.1. Resumé

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- X Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	År 2014 ³¹	År 2015	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	I ALT
--	--------------------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	-------

UDGIFTS-OMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,182
Andre administrationsudgifter	0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,105
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,287

uden for UDGIFTSOMRÅDE 5 ³² i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer								
Andre administrationsudgifter								
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme								

I ALT	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,287
--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

³¹ År N er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

³² Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

3.2.3.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- ➤ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- ☐ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i hele tal (eller med højst én decimal)

	År 2014	År 2015	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
33 01 01 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026
XX 01 01 02 (i delegationer)							
XX 01 05 01 (indirekte forskning)							
10 01 05 01 (direkte forskning)							
• Eksternt personale (i fuldtidsækvivalenter)³³							
XX 01 02 01 (KA, V, UNE under den samlede bevillingsramme)							
XX 01 02 02 (KA, V, UED, LA og UNE i delegationerne)							
XX 01 04 åå 34	- i hovedsædet ³⁵						
	- i delegationerne						
XX 01 05 02 (KA, V, UNE - indirekte forskning)							
10 01 05 02 (KA, V, UNE – direkte forskning)							
Andre budgetposter (skal angives)							
I ALT	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

³³ KA: kontraktansatte, V: vikarer, UED: unge eksperter ved delegationerne, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter.

³⁴ Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

³⁵ Angår især strukturfondene, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Fiskerifond (EFF).

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Tjenestemændene vil overvåge anvendelsen af loven i medlemsstaterne og udarbejde gennemførelsesforanstaltninger, jf. artikel 26, forberede udvalgets arbejde (artikel 27) og foretage revisionen af forordningen i år n+5 (artikel 28).
Eksternt personale	Ikke relevant

3.2.4. Forenelighed med den indeværende flerårige finansielle ramme

- ➤ Forslaget/initiativet er foreneligt med indeværende flerårige finansielle ramme
- Forslaget/initiativet kræver omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme

Der redegøres for omlægningen med angivelse af de berørte budgetposter og beløbenes størrelse.

- Forslaget/initiativet kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres³⁶

Der redegøres for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og beløbenes størrelse.

3.2.5. Tredjemands bidrag til finansieringen

➤ Forslaget/initiativet indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand

- Forslaget/initiativet indeholder bestemmelser om samfinansiering, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	År 2,018	År 2,019	År 2,020	I alt
Organ som deltager i samfinansieringen (angives)								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

³⁶ Se punkt 19 og 24 i den interinstitutionelle aftale.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- ➤ Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - for egne indtægter
 - for diverse indtægter

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ³⁷						
		År N	År N+1	År N+2	År N+3	År 2,018	År 2,019	År 2,020
Artikel [...]								

For diverse formålsbestemte indtægter angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

Det oplyses, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne.

³⁷

Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told, sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløbene, hvorfra opkrævningsomkostningerne på 25 % er fratrukket.